

„Dacă iubești pe cel care te iubește, îți-ai primit răsplata; dar dacă iubești pe cel care nu te iubește, îți este dator Dumnezeu în locul aceluia.” (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Imnul dragostei creștine

Ce înseamnă cu adevărat iubirea creștină? Iisus Hristos ne spune aceasta prin gura Sfântului Apostolui Pavel:

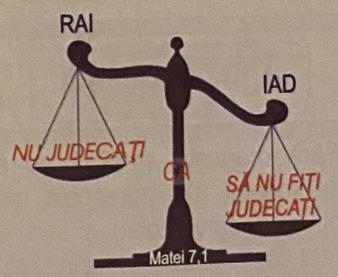
De aș grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcute-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător. Și de aș avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de aș avea atâtă credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Și de aș împărți toată avuția mea și de aș da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește. **Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuvîntă, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr.** Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. **Dragostea nu cade niciodată.** Cât despre proorocii - se vor desființa; darul limbilor va înceta; știința se va sfârși; Pentru că în parte cunoaștem și în parte proorocim. Dar când va veni ceea ce e desăvârșit, atunci ceea ce este în parte se va desființa. Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil; judecam ca un copil; dar când m-am făcut bărbat, am lepădat cele ale copilului. Căci vedem acum ca prin oglindă, în ghicitură, iar atunci, față către față; acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaște pe deplin, precum am fost cunoscut și eu. **Și acum rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea. Iar mai mare dintre acestea este dragostea.**

(I Cor. 13, 1-13)

Hotărârea de a face ce trebuie, de a spune ce trebuie, de a fi ce trebuie aceasta este **dragostea adevărată, dragostea responsabilă.**

Și ce înseamnă acest **ce trebuie?** A fi atent la sentimentele celuilalt, a nu judeca, a nu critica; a respecta și a trata cu recunoștință; a cunoaște și a accepta deosebirile; a oferi singuranță; a fi smerit, fugind de ceea ce ar putea scoate la iveală mândria sau alte păcate; a răspunde cu bine la rău; a fi îndurător, iertător, generos, dezinteresat și jertfelic față de dușmani; a te ruga pentru aproapele; a crește duhovnicește: **Ci ținând adevărul, în iubire, să creștem întru toate pentru El, Care este capul - Hristos.** (Efeseni 4, 15)

Dragostea devărată ieșe din sfera sentimentelor și intră în sfera deciziilor. Ea devine un act de voință. Sfânta Scriptură nu ne cere să ne placem colegii, ci ne cere să-i iubim. Noi trebuie să îi iubim pe alții, pentru că Iisus Hristos îi iubește și El a murit pentru noi, căci: Dacă zice cineva: iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște, mincinos este! Pentru că cel ce nu iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, pe Dumnezeu, pe Care nu L-a văzut, nu poate să-L iubească. Și această poruncă avem de la El: cine iubește pe Dumnezeu să iubească și pe fratele său. (I Ioan 4,20-21)

Poezii creștine

Imnul iubirii

de Ioan Alexandru

Dragostea înseamnă renunțare
De sinea ta ceva e mai presus
Și nu râvnești iubind cu-nflăcărare
Decât să-i fii adorator supus.

Părinți și frați și vatră părintească
Le părăsești ca pe un strai prea strâmt

Începe-n inimă să dogorească
Ceva fără de seamă pe pământ.

E frumos

de Costache Ioanid

E frumos când poți în viață
Să fii darnic și milos ...
Să te duci de dimineață
Să stergi lacrima răzleață
e frumos ...

E frumos, când zboară anii,
Să-ți faci viața un prinos ...
Să hrănești cu drag orfanii
Să-i ajuți pe toți sărmanii
e frumos ...

E frumos când nu-i răpusă
Jertfa ta de-un gând fălos ...
Când în taină nepătrunsă
Îți țești haina cea ascunsă
e frumos ...

Însă fapta cea mai mare,
Darul cel mai de folos
E să chemi pe-un om,
pe-oricare,
Din-tr-o viață de pierzare
la Hristos ...

Aflăți mai mult

- Fără dragoste creștină nu se poate măntui nici aproapele meu (pentru că este izolat) și nici eu (pentru că, lipsindu-l de iubire, refuz comuniunea și de aici încep păcatele).

Poezie creștină

Milogul

de Nichifor Crainic

Cerșea la colț un slăbănoș
În zdrențe, slut și fără dinții.
Neguțătorul de arginti
Gândi zărindu-l pe milog:
Eu nu dau mila mea obol
Acestui trântor de prisos
Și-ntoarse râñjetu-i câinios
Râmasului cu mâna-n gol.

Trecu maestrul glorioș
Al farmecului triumfal
Cu spiritul în ideal
Și-a zis, văzând pe zdrențăros:
E-atăt de slut și mă-nspăimânt
Eu, magul purei frumuseții!
Și-ntoarse recele dispreț
Râmasului cu mâna-n vânt.

Trecu predictorul sfânt
Grăbindu-se către amvon,
Vijelios ca un ciclon
Să se dezlanțuie-n cuvânt.
S-aprindă mila din altar
De soarta celui slăbănoș,
Dar ocoli pe-acest milog
Cu mâna-ntinsă în zadar.

Târziu, când noaptea cobora,
Sosi o umbră ca-n icoane,
Pe mâini cu semne de piroane
Și-o inimă ce săngera.
Pe chipul ars de chin și vai
Oftând îl sărută fierbinte
Cu veșnicie în cuvinte:
Tu azi vei fi cu mine-n rai.

Aplicații

1. Deși scris într-un limbaj metaforic, *Imnul dragostei creștine* nu sensibilizează unii oameni din zilele noastre care s-au obișnuit să nu trăiască după anumite principii morale.

Încearcă să rescrii acest imn gândindu-te că ar trebui să te adresezi acelor oameni. (De exemplu: Dacă aş vorbi toată ziua despre Dumnezeu și nu aş avea dragoste, atunci nu aş fi decât o gură spartă.)

2. Identifică în textul *Imnului dragoste creștine* acele acțiuni ale omului care dacă nu ar fi însoțite de iubire n-ar avea nici o valoare morală.

3. Dragostea creștină presupune două aspecte:

- unul aparent negativ — infrânare (*Nu e voie ...*);
- unul pozitiv — confirmare, aprobare, devotament, dăruire, jertfă.

Identifică în *Imnul dragostei creștine* aceste două aspecte.

4. Alcătuiește două liste: una care să cuprindă oameni față de care îți poți manifesta dragostea creștină, și alta, care să cuprindă oameni față de care este imposibil (sau aproape imposibil) să-ți manifești dragostea creștină. Argumentează alegerile făcute.

Lista 1

Lista 2

5. Comentează afirmațiile, din perspectiva dragostei creștine:

- L-am mustrat pentru că a greșit.
- Am râs de naivitatea ei.
- Am contribuit la construcția acestei biserici.
- Mi-e milă de ea că a râmas singură, dar n-am ce să-i fac.
- Chiar dacă nu au dreptate, sunt părinții mei și îi respect.
- I-am dat să copie, căci e cel mai bun prieten al meu și nu a avut timp să învețe.
- Și ce dacă o bârfesc, la câte mi-a făcut ea mie...
- A trebuit să mint, altfel ar fi avut nota scăzută la purtare.
- E prea urâtă, nu e genul de prietenă pe care mi-ăș dori să o am alături.
- Faptul că are un handicap, nu înseamnă că nu poate face parte din grupul nostru.

6. Pentru fiecare dintre aspectele dragostei creștine, găsește păcatul generat de opusul acestuia:

De exemplu: dragostea nu se laudă → mândria.

7. Comentează afirmațiile:

- a) *Iubirea adevărată începe acolo unde nu mai aştepți nimic în schimb.* (Antoine de Saint Exupery - *Citadela*)
- b) *A spune cuiva «te iubesc» înseamnă a-i spune «tu nu vei muri niciodată».* (Gabriel Marcel)
- c) *De iubirea lui Iisus nimic nu te poate scăpa, nicăieri nu te poți ascunde de ea. Evident, tu te poți refugia în păcatul tău, te poți închide în bucuriile și durerile, în satisfacțiile sau deceptiile, în izbânzile sau credințele tale, dar la poarta acestei închisori este mereu prezentă iubirea lui Iisus și mereu bate, cu dumnezeiască răbdare, degetul ei de lumină.* (Dumitru Belu - *Despre iubire*)

Notișe

Lectură

O scrisoare către o fiică pierdută

A intrat în lumea cea mai decăzută a orașului. La început totul părea atât de fascinant... Mai târziu a înțeles că nu e decât o mizerie.

Se agăta cu dispărare de prieteni și prietene, dar în adâncul inimii ei era dorul unei fiice rătăcite.

În toată această vreme, mama își aștepta copilul. Ar fi vrut să se ducă să aibă grija de ea; sau măcar să o vadă. Dar unde? Totuși dragostea trebuie să găsească o cale. Are să-i scrie o scrisoare. Au trecut ani, nici chiar poliția n-a putut s-o găsească. Și totuși... mama a găsit o cale: și-a făcut multe fotografii, având față copleșită de durere. Le-a lipit pe foi de hârtie și a scris dedesubt: „Vino acasă! Mama te așteaptă!”. A cerut permisiunea să lipească foile în toate barurile deocheante de la periferia orașului.

Oare va primi vreo veste?

*Afără plouă și e frig. Într-un bar, orchestra cântă leneșă. O Tânără femeie, cu sufletul gol și viața ruinată, stă la o masă în acest loc plin de păcat. Deodată ochii ei rămân ațintiți spre perete. Acolo este... poza unei femei bătrâne... Un ofțat dureros din adâncul inimii și un strigăt disperat: **Mama!***

Câteva ore mai târziu era în siguranță, acasă.

Cinci cuvinte au fost de ajuns! ...

*Vino acasă!
Mama te așteaptă!*